

60-72 Aylık Çocukların Değer Eğitiminde Öykü Temelli Yaratıcı Drama Yönteminin Etkisiⁱ

Ayşe SÖZKESENⁱⁱ, Ayşe ÖZTÜRK SAMURⁱⁱⁱ

Öykü temelli yaratıcı drama yönteminin, okul öncesi eğitime devam eden 60-72 aylık çocukların değer eğitimine etkisini belirlemek amacıyla gerçekleştirilen bu çalışmada, öntest sontest kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Deney grubunu oluşturan on beş çocuğa, sekiz hafta devam eden, Öykü Temelli Yaratıcı Drama Yöntemiyle Değerler Eğitimi Programı, kontrol grubunda yer alan on beş çocuğa ise Değerler Eğitimi İl Yürütme Komisyonu'nun belirlediği değerler doğrultusunda, öğretmenleri tarafından hazırlanan etkinlik uygulamaları gerçekleştirilmiştir. Veriler Genel Bilgi Formu ve Çocuk Prososyallik Ölçeği ile toplanırken, verilerin analizinde; Mann Whitney U Testi, Wilcoxon İşaretili Sıralar Testi kullanılmıştır. Her iki grupta da sontest puanları lehine .05 düzeyinde anlamlı farklılık bulunmuştur. Grupların sontest puanları karşılaştırıldığında ise deney grubunun sontest puanları lehine anlamlı farklılık tespit edilmiştir. Deney grubunun sontest ve kalıcılık testi puanları arasında anlamlı bir farklılaşma bulunmamıştır. Bu sonuç Öykü Temelli Yaratıcı Drama Yöntemiyle Değerler Eğitimi Programı'nın 60-72 aylık çocukların değer gelişiminde etkili ve kalıcı sonuçları olduğunu göstermektedir.

Anahtar Sözcükler: Okul öncesi eğitim, Değerler eğitimi, Yaratıcı drama

GİRİŞ

Değerler; düşüncelerimizi, bireysel ve toplumsal davranışlarımızı etkileyen bir tür eylem kılavuzudur (Dursun, 2009). Değerler eğitimi ise örtük ya da açık programlar aracılığıyla, değerlere karşı duyarlılık oluşturma, evrensel değerleri kazandırma ve bu değerleri davranışa dönüştürme konusunda yetişen yeni nesle, yardımcı olma çabasının ortak adıdır (Girgin, 2012). Değerler eğitimi ile ilgili plan ve projeler (IOWA Planı, Yaşayan Değerler Eğitimi, Bireysel Gelişim İçin Ahlakî Değerler Eğitimi, Kişilik Eğitimi Programı, Çocuk Gelişimi Projesi, Lions-Quest Programı) birçok ülkede uygulanmaktadır (Aktürk, 2012; Character Education Partnership, 1996). Bu programların genel amacı, çocuklara değer kazandırmak ve bu değerleri davranış haline getiren bireyler yetiştirmektir.

Değerler çocukluk döneminde öğrenilmeye başlar ve çocukluktan yetişkinliğe geçiş sürecine yani ergenliğe kadar öğrenilmeye devam eder. Beş yaşına kadar olan süreçte kişilik gelişiminin %80 oranında tamamlandığı düşünüldüğünde, okul öncesi dönem başlangıç olarak kabul edilebilir. Bu dönemden sonra değerlere ilişkin değişimler gerçekleşse de temel değerler oluşmuştur (Balat- Uyanık

ⁱ Bu çalışma, Yrd. Doç. Dr. Ayşe ÖZTÜRK SAMUR danışmanlığında yürütülen ve Adnan Menderes Üniversitesi Bilimsel Araştırma Projeleri Koordinasyon birimince desteklenen EĞF-15005 nolu proje kapsamında Ayşe SÖZKESEN'in yüksek lisans tezinden yararlanılarak hazırlanmıştır.

ⁱⁱ Milli Eğitim Bakanlığı, Aydın, ozaydin_ayse@hotmail.com, <https://orcid.org/0000-0001-8438-4731>

ⁱⁱⁱ Adnan Menderes Üniversitesi, ayseozturksamur@yahoo.com, <https://orcid.org/0000-0003-1976-3078>

ve Dağal, 2006). Bu nedenle; okul öncesi eğitimin hedeflerinden biri de değer oluşturmaktır (Çağlar, 2005). Öğretilebilir ve öğrenilebilir olgular olan değerlerin, yetişkin bireyin, içinde bulunduğu topluma uygun davranışlar geliştirebilmesi açısından okul öncesi dönemde kazandırılması büyük önem taşımaktadır (Hooli ve Shammari, 2007). Ancak aile ve eğitimciler özellikle okul öncesi dönemde, hangi yaşta, neyi öğreteceği ve nasıl başlayıp nasıl devam edeceğine ilişkin büyük tereddütler ve zorluklar yaşamaktadır (Yazar ve Erkuş, 2013). Doğrudan yaşayarak ve içselleştirerek kişilik boyutu haline gelen değerleri, anlatmak veya tanımlamakla kazandırmak güçtür. Bu nedenle çocuğun özgür iradesini kullanabileceği, gerçek ve yapay ortamlar hazırlamak değer eğitimi için ön şarttır (MEB, 2010). Ülkemizde de okul öncesi dönem çocuklarını ele alan, değerler eğitimine yönelik deneysel çalışmalar bulunmaktadır (Dereli İman, 2014; Gökçek, 2007; Kahraman, 2007; Neslitürk, 2013; Öztürk Samur, 2011; Uzmen, 2002; Üner, 2011) ancak değer eğitiminde öykü temelli yaratıcı drama yönteminin kullanıldığı bir araştırmaya rastlanılmamıştır.

Bilginin çoğunun aktif bir şekilde katılım yoluyla kazanıldığı çocukluk döneminde, okul öncesi kurumlarında da, aktif öğrenmenin temel ilkeleri dikkate alınmalıdır. Aktif katılımı destekleyen, her yaşta yaparak yaşayarak öğrenme fırsatı sunan drama yöntemi, bilginin kullanılması için uygun ortamlar yaratarak, problemle karşılaştığında, neyi nasıl yapacağını, bilgisini nasıl kullanacağını, duygularını nasıl kontrol edebileceğini ve kendisini ruhsal olarak nasıl rahatlatabileceğini, rol oynama tekniği ile öğreten bir yöntemdir (Levent, 1999). Yaratıcı drama yönteminde, tüm duyularını etkin bir şekilde kullanan çocuk, özgün düşünce, davranış ve somut ürün oluştururlar. Bu süreç ise çocuğun öğrenme kalitesini olumlu şekilde etkiler (Öztürk, 2006). Değerler eğitiminde öykü kullanımı ise yaşamlarında karşılaşılabilecekleri olaylar karşısında, çocukların hayal güçlerini her yönüyle harekete geçirmelerini sağlar (Parker ve Ackerman, 2007; Uysal, 2008). Bu nedenle yaparak yaşayarak öğrenmeyi hedefleyen, öykü temelli yaratıcı drama yönteminin, çocukların değer gelişiminde etkili olabileceği düşünülmektedir, 60-72 aylık çocuklara yönelik olarak Öykü Temelli Yaratıcı Drama Yöntemiyle Değerler Eğitimi Programı hazırlanmıştır. Çalışma, kullanılan eğitim programının çocukların değer gelişim düzeylerine etkililiğinin belirlenmesi, yaratıcı drama yönteminin değer eğitiminde kullanımına ilişkin farklı bir bakış açısı kazandırması açısından önem taşımaktadır.

Bu doğrultuda, araştırmanın amacı Öykü Temelli Yaratıcı Drama Yöntemiyle Değer Eğitimi Programının, okul öncesi eğitim kurumuna devam eden 60-72 aylık çocukların değer gelişimine etkisini belirlemektir. Bu genel amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara yanıt aranmıştır.

Anne ve öğretmen değerlendirmelerine göre değer gelişimleri açısından;

1. Deney grubu çocukların öntest sontest puanları arasında anlamlı fark var mıdır?
2. Kontrol grubu çocukların öntest sontest puanları arasında anlamlı fark var mıdır?
3. Deney ve kontrol grubu çocukların sontest puanları arasında anlamlı fark var mıdır?
4. Deney grubu çocukların sontest ve kalıcılık testi puanları arasında anlamlı fark var mıdır?

YÖNTEM

Araştırmanın modeli

Araştırmada, deney ve kontrol grubunda yer alan çocukların, değer gelişimleri arasındaki farkı ortaya koymak amacıyla, öntest sontest kontrol gruplu yarı deneysel desen kullanılmıştır. Değişkenler arasındaki neden-sonuç ilişkilerini belirlemek amacıyla kullanılan deneysel desende aynı olmakla birlikte (Büyüköztürk, 2012; Ekiz, 2009), yarı deneysel desende, gerçek deneysel desenlerden olan öntest sontest kontrol gruplu desenden, çalışma grubunun belirlenmesinde seçkisiz örnekleme yönteminin kullanılmaması yönüyle ayrılmaktadır (Fraenkel ve Wallen, 2006). Desende 60-72 aylık çocukların değer

gelişimleri bağımlı değişken, Öykü Temelli Drama Yöntemiyle Değerler Eğitimi Programı ise bağımsız değişkendir. Deney grubunda yer alan çocuklara iki ay süreyle, haftada üç kere olmak üzere, toplam yirmi dört oturum Öykü Temelli Drama Yöntemiyle Değerler Eğitimi Programı uygulanmıştır. Kontrol grubunda yer alan çocuklara ise 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanunu ve Okul öncesi yönetmeliği 5. Maddesi Değerler Eğitimi Yönergesine bağlı olarak, Değerler Eğitimi İl Yürütme Komisyonu tarafından uygun görülen (sevgi, sorumluluk, saygı, hoşgörü, özgüven, empati, adil olma, cesaret, liderlik, nazik olma, dostluk, yardımlaşma, işbirliği, temizlik, doğruluk, dürüstlük) değerlere ilişkin kontrol grubu sınıfının öğretmeni tarafından hazırlanıp, günlük eğitim akışı içine dahil edilen etkinlik uygulamaları gerçekleştirilmiştir.

Çalışma grubu

Çalışma grubunun oluşturulmasında, İlçe Milli Eğitim Müdürlüğünden, ilçedeki devlete bağlı resmi okul öncesi eğitim kurumlarını gösteren bir liste alınmış, listeden aynı yaş grubunda en az iki sınıfı olan okullardan uygun örnekleme yöntemi ve çalışma kolaylığı dikkate alınarak bir bağımsız anaokulu belirlenmiştir. Bu uygulama okulu, 48-60 aylık çocuklardan oluşan bir grup ve 60-72 aylık çocuklardan oluşan iki grup olmak üzere üç sınıftan oluşmaktadır. Araştırmanın çalışma grubunu bu okula devam eden 60-72 aylık otuz çocuk (deney grubu 15 çocuk, kontrol grubu 15 çocuk) oluşturmuştur.

Çalışma grubunda yer alan çocukların annelerinin eğitim durumlarına bakıldığında, deney grubunda yer alan çocukların annelerinin 9'unun ilkokul, 4'ünün ortaokul, 2'sinin lise mezunu olduğu, kontrol grubunda yer alan çocukların annelerinin ise 12'sinin ilkokul, 2'sinin ortaokul, 1'inin lise mezunu olduğu, her iki grupta da üniversite mezunu annenin yer almadığı tespit edilmiştir. Deney grubunda yer alan 10 ailenin ve kontrol grubunda yer alan 12 ailenin 1000 liranın altında gelire sahip olduğu görülmektedir.

Deney ve kontrol grubunda yer alan çocukların, program uygulamaları öncesinde değer gelişimleri açısından farklılık gösterip göstermediğini belirlemek amacıyla, Çocuk Prososyallik Ölçeği (ÇPÖ) her çocuk için anne ve öğretmenleri tarafından doldurulmuş, ÇPÖ ön test puanları Mann Whitney U Testi kullanılarak analiz edilmiş ve sonuçlar tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Deney ve kontrol grubu çocukların ÇPÖ anne ve öğretmen formu öntest puanlarına ilişkin Mann Whitney U Testi sonuçları

	Gruplar	n	\bar{x}	Ss	SO	ST	U	z	p
ÇPÖ Anne	Deney Öntest	15	75.4	10.1	17.4	261	84	-1.184	0.23
	Kontrol Öntest	15	69.4	13.7	13.6	204			
ÇPÖ Öğretmen	Deney Öntest	15	57.8	8.1	14.8	223	102.5	-.415	0.67
	Kontrol Öntest	15	58.4	12.8	16.1	243			

Tablo 1' de deney grubu çocukların ÇPÖ anne formu öntest sıra ortalamalarının 17.4, öğretmen formu öntest sıra ortalamalarının 14.8 olduğu görülmektedir. Kontrol grubu çocukların ise ÇPÖ anne formu öntest sıra ortalamalarının 13.6, öğretmen formu sıra ortalamalarının 16.1 olduğu tespit edilmiştir.

ÇPÖ anne ve öğretmen formu için deney ve kontrol grubu çocukların öntest sıra ortalamaları arasındaki farkın anlamlı olup olmadığına ilişkin uygulanan Mann Whitney U testi sonuçlarına göre 0.05 düzeyinde anlamlı bir farklılaşma bulunmamaktadır.

Yani anne ve öğretmen değerlendirmelerine göre değer gelişimleri açısından grupların birbirine denk olduğu, kontrol altına alınamayan bağımsız değişkenlerin, her iki grubu da aynı şekilde etkileyeceği varsayıldığında, çocukların değer gelişimlerindeki farklılaşmanın, deney ve kontrol gruplarında yapılacak işlemlere bağlı olabileceği söylenebilir.

Veri toplama araçları

Araştırmada veri toplama aracı olarak, çocukların değer gelişimlerini belirlemek amacıyla Çocuk Prososyallik Ölçeği (ÇPÖ) ile demografik verilerin toplandığı Genel Bilgi Formu kullanılmıştır.

Çocuk Prososyallik Ölçeği (ÇPÖ): Çocuk Dereceleme Anketi (Strayer, 1985) ve Prososyal Davranış Anketine (Weir, Stevenson ve Graham, 1980) dayanan ölçek Bower (2012) tarafından düzenlenmiş (Bağcı, 2015), Bağcı ve Öztürk Samur (2016) tarafından Türkçe'ye uyarlanarak, 60-72 aylık çocuklar için geçerlik ve güvenirlik çalışmaları yapılmıştır. Ölçeğin geçerlik ve güvenirlik çalışması anne, baba ve öğretmenden çocuk için toplanan veriler üzerinden yapılmıştır. Yanıtlar 1 (hiçbir zaman) ile 5 (her zaman) arasında değişirken, ölçekten alınan yüksek puan, çocukların prososyal davranışlarının yüksek olduğuna işaret etmektedir (Bağcı ve Öztürk Samur, 2016).

Kapsam geçerliği için 5 uzmanın görüşüne başvurulmuş, uzman görüşlerinin değerlendirilmesi Lawshe Tekniği dikkate alınarak yapılmış, uzmanlar, 60-72 aylık çocukların prososyallik becerilerini değerlendirmede ÇPÖ'nün kullanılabileceği yönünde görüş belirtmişlerdir (Bağcı, 2015).

Ölçeğin anne formuna yapılan açımlayıcı faktör analizi sonucunda, ölçeğin tek faktör ve 21 maddeden oluştuğu, bu faktörün ölçeğe ilişkin toplam varyansın %37.45'ini açıkladığı tespit edilmiştir. Öğretmen formuna yapılan açımlayıcı faktör analizi sonucunda ise, ölçeğin tek faktör ve 22 maddeden oluştuğu, bu faktörün ölçeğe ilişkin toplam varyansın %52.76'sını açıkladığı belirlenmiştir. Ölçeğin anne formu üzerinde yapılan doğrulayıcı faktör analizi sonucunda uyum indeksleri $\chi^2=607.18$, $X^2/sd= 3.21$, CFI=0.95, NNFI=0.94, NFI=0.93 ve NNFI=0.94 olarak bulunurken, öğretmen formunun uyum indeksleri $\chi^2=982.71$, $X^2/sd= 4.70$, CFI=0.95, NNFI=0.94, NFI=0.94 ve NNFI=0.94 olarak hesaplanmıştır. Ölçeğin faktöryel yapısını gösteren modelin, gözlenen değişkenleriyle faktörleri arasındaki ilişkiyi gösteren katsayılar incelendiğinde, tüm uyum indekslerinin yeterli düzeyde olduğu söylenebilir (Bağcı, 2015).

ÇPÖ formunun güvenirliğine ilişkin değerler incelendiğinde ise Çocuk Prososyalik Ölçeği öğretmen formunun güvenirlik katsayısının .96, anne formunun güvenirlik katsayısının .91 olduğu görülmektedir (Bağcı, 2015).

Araştırma süreci

Öykü Temelli Yaratıcı Drama Yöntemiyle Değerler Eğitimi Programı üç aşamada hazırlanmıştır. Birinci aşamada programda ele alınacak değer ve kazanım göstergeler belirlenmiş, ikinci aşamada belirlenen değer (işbirliği, paylaşma, yardımlaşma, empati) ve kazanım göstergelere uygun öyküler seçilmiş, son aşamada ise bu öykülerden yola çıkılarak, drama atölyeleri yazılmıştır. Toplam yirmi dört oturumdan oluşan program, amaç, açıklık, çocukların seviyesine uygunluk ve uygulanabilirlik açısından incelenmesi için üç çocuk gelişimi uzmanı ve iki yaratıcı drama liderleri olmak üzere beş uzmanın görüşüne sunulmuş, uzman görüşleri doğrultusunda gerekli düzeltmeler yapılarak programa son şekli verilmiştir. Öykü Temelli Yaratıcı Drama Yöntemiyle Değerler Eğitimi Programında yirmi dört drama atölyesi yer almıştır (Dramayla Tanışıyorum, Duygularımı Biliyorum, İletişimi Önemserim, Güveniyorum, Sevgiyi Görmek, Sağım Solum Sobe, Saklanın Mandarin Geliyor, Limon Ağacı, Zıp Zıp Kurbağa, Lütfen Beni Dinleyin, Penguenlerin Oyunu, Ormana Kral Seçiliyor, Karıncaların Öğüdü, Bal Partisi, Kum Kurdu, Yağız'ın Doğum Günü, Kış Pastası, Elma Ağacı, Dedemin Madalyası, Hoş Geldin Oya, Annem İçin, Islak Pati, Uçurtma Şenliği, Değerler Gazetesi). Atölyeler esnasında kukla, hikâye kartı, oyun, ses, görsel materyal, çalışma sayfası, maske, sunum, kostüm, başarı belgesi, madalya, kupa, top, boya, değişik türde kâğıt, artık materyal, yapıştırıcı, makas, gazete, renkli kraft kâğıdı, aile katılım

çalışması, aile bilgi notu gibi materyaller çeşitli amaçlar için (dikkat çekmek, motive etmek vb.) kullanılmıştır. Bu materyallerin bir kısmı çeşitli kaynaklardan uyarlanırken, bazıları ise eğitimci tarafından hazırlanmıştır.

Araştırmanın amaçlanan doğrultuda yürütülebilmesi için İl Milli Eğitim Müdürlüğü'nden gerekli izinler alındıktan sonra, okul müdürü, deney ve kontrol grubu sınıflarının öğretmenleri ve bu sınıflardaki çocukların velileri uygulama ve ölçme araçları hakkında bilgilendirilmiş ve deney grubuna araştırmacı tarafından program uygulanmıştır. Sekiz hafta ve haftada üç gün gerçekleştirilen drama atölyelerinden her biri yaklaşık olarak 40-50 dakika devam etmiştir. Deney grubunda yer alan çocukların tamamının uygulamaya katılımı sağlanmış, çocukların rol oynama ve doğaçlama aşamasına hazır olmaları için ısınma oyunlarının sayısı artırılmıştır. Her atölye çalışmasından sonra değerlendirmelere yer verilmiştir.

Program kapsamında amaçlanan kazanımların, evde de pekiştirilmesi için her haftanın sonunda etkinlik uygulamaları ve haftanın değerine ilişkin bilgiler, mektup şeklinde ailelere gönderilmiştir. Her atölyenin sonunda, atölyede ele alınan değeri hatırlatması ve pekiştirmesi amacıyla çocuklara somut pekiştireçler (kupa, madalya vb.) verilmiştir. Programın sonunda çocuklara katılım belgeleri dağıtılmıştır.

Deney grubuna program uygulamaları devam ederken, kontrol grubunda yer alan çocuklara, Değerler Eğitimi İl Yürütme Komisyonu tarafından önerilen değerlere uygun etkinlikler, sınıfın öğretmeni tarafından hazırlanarak uygulanmıştır.

Verilerin çözümlenmesi

Elde edilen verilerin, istatistiksel çözümlenmesinde SPSS 20 paket programı kullanılmış, ÇPÖ anne ve öğretmen formlarının değerlendirmelerinde, deney ve kontrol gruplarında yer alan çocukların öntest ve sontestlerinin sıra ortalamalarının karşılaştırılmasında Mann Whitney U Testi kullanılırken, deney grubu çocukların öntest-sontest, sontest ve kalıcılık testi puanlarının ve kontrol grubu çocukların öntest-sontest puanlarının karşılaştırmalarında Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi uygulanmıştır.

BULGULAR

Deney ve kontrol grubu çocukların ÇPÖ anne ve öğretmen formlarından elde edilen öntest sontest puanları arasındaki farklılaşmayı tespit etmek amacıyla Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi uygulanmış, analiz sonuçları tablo 2 ve 3'te gösterilmiştir.

Tablo 2. Deney grubu çocukların ÇPÖ anne ve öğretmen formu öntest-sontest puanlarına ilişkin Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi sonuçları

	Öntest-Sontest	n	SO	ST	z	p
ÇPÖ Anne	Negatif Sıra	0	0	0	-3.412**	0.00*
	Pozitif Sıra	15	8	120		
	Eşit	0				
ÇPÖ Öğretmen	Negatif Sıra	0	0	0	-3.409**	0.00*
	Pozitif Sıra	15	8	120		
	Eşit	0				

**Negatif sıralar temeline dayalı * $p < 0.05$

Tablo incelendiğinde deney grubunda yer alan çocukların uygulama öncesi ve uygulama sonrası ÇPÖ anne formu puanları ($z = -3.412$, $p < 0.05$) ve uygulama öncesi ve uygulama sonrası ÇPÖ öğretmen formu puanları ($z = -3.409$, $p < 0.05$) arasında anlamlı bir fark olduğu görülmektedir. Bu sonuç, deney grubuna uygulanan programın, çocukların değer gelişiminde etkili olduğunu göstermektedir.

Tablo 3. Kontrol grubu çocukların ÇPÖ anne ve öğretmen formu öntest-sontest puanlarına ilişkin Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi sonuçları

	Öntest-Sontest	n	SO	ST	z	p
ÇPÖ Anne	Negatif Sıra	0	0	0	-3.417**	0.00*
	Pozitif Sıra	15	8	120		
	Eşit	0				
ÇPÖ Öğretmen	Negatif Sıra	0	0	0	-3.316**	0.00*
	Pozitif Sıra	14	7	105		
	Eşit	1				

**Negatif sıralar temeline dayalı * $p < 0.05$

Tablo 3'te kontrol grubundaki 14 çocuğun ÇPÖ sontest puanlarının öntest puanlarına göre yükseldiği, sadece öğretmen değerlendirmelerinde bir çocuğun öntest puanının aynı kaldığı görülmektedir. Aynı zamanda bu çocukların anne ($z = -3.417$, $p < 0.05$) ve öğretmen ($z = -3.316$, $p < 0.05$) ÇPÖ öntest sontest puanları arasında anlamlı fark vardır. Yani, kontrol grubuna öğretmenleri tarafından hazırlanıp uygulanan değerler eğitimi etkinliklerinin de çocukların değer gelişimleri üzerinde etkili olduğu söylenebilir.

Anne ve öğretmen değerlendirmelerine göre her iki gruptaki çocukların ÇPÖ sontest puanları Mann Whitney U Testi ile karşılaştırılmış, sonuçlar tablo 4'de sunulmuştur.

Tablo 4. Deney ve kontrol grubu çocukların ÇPÖ anne ve öğretmen formu sontest puanlarına ilişkin Mann Whitney U Testi sonuçları

	Gruplar	n	\bar{x}	Ss	SO	ST	U	z	p
ÇPÖ Anne	Deney	15	86.6	10.78	19.20	288	57	-2.304	0.02*
	Kontrol	15	74.6	5.36	11.80	177			
ÇPÖ Öğretmen	Deney	15	82.6	16.22	20.13	302	43	-2.884	0.00*
	Kontrol	15	62.86	13.86	10.87	163			

* $p < 0.05$

Tablo incelendiğinde deney grubu çocukların sontest puanlarına ilişkin ÇPÖ anne formu sıra ortalaması 19.20, ÇPÖ öğretmen formu değerlendirmesine göre sıra ortalaması 20.13'tür. Kontrol grubunda yer alan çocukların ÇPÖ anne formuna ilişkin sıra ortalaması 11.80, ÇPÖ öğretmen formu değerlendirme sonuçlarına göre ise 10.87 olarak tespit edilmiştir. Sıra ortalamaları arasındaki farkın anlamlı olup olmadığına ilişkin uygulanan Mann Whitney U testi sonuçları, anne ve öğretmen değerlendirmelerine göre deney grubu lehine, 0.05 düzeyinde anlamlı olduğunu göstermektedir.

Bu sonuç, deney grubuna uygulanan Öykü Temelli Yaratıcı Drama Yöntemiyle Değer Eğitimi Programı'nın etkililiğini göstermektedir.

Deney grubu çocukların değer gelişimleri açısından sontest ve kalıcılık testi puanları arasındaki farklılaşmayı belirlemek amacıyla yapılan Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi sonuçları tablo 5'de verilmiştir.

Tablo 5. Deney grubu çocukların ÇPÖ anne ve öğretmen formu sontest-kalıcılık testi puanlarına ilişkin Wilcoxon İşaretli Sıralar Testi sonuçları

	Sontest-Kalıcılık	n	SO	ST	z	p
ÇPÖ Anne	Negatif Sıra	12	9.17	92.50	-1.854**	0.06
	Pozitif Sıra	3	7.71	27.50		
	Eşit	0				
ÇPÖ Öğretmen	Negatif Sıra	8	8.44	67.50	-.428**	0.66
	Pozitif Sıra	7	7.50	52.50		
	Eşit	0				

**Negatif sıralar temeline dayalı

Tabloda fark puanlarının sıra ortalaması ve toplamları dikkate alındığında, bazı çocukların ÇPÖ sıra ortalamalarında anne ve öğretmen değerlendirmelerine göre düşüş olduğu tespit edilmiştir. Ancak bu düşüşün, deney grubu çocukların ÇPÖ anne formu ($z = -1.854$, $p > 0.05$) ve ÇPÖ öğretmen formu ($z = -.428$; $p > 0.05$) sontest ve kalıcılık testi değerlendirmeleri arasında istatistiksel açıdan anlamlı bir farklılaşmaya neden olmadığı söylenebilir. Bu bulgu Öykü Temelli Yaratıcı Drama Yöntemiyle Değer Eğitimi Programı'nın hem anne hem de öğretmen değerlendirmelerine göre, çocukların değer gelişimleri üzerinde kalıcı bir etki yarattığı ve etkisinin devam ettiği şeklinde yorumlanabilir.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Öykü Temelli Yaratıcı Drama Yöntemiyle Değerler Eğitimi Programının çocukların değer gelişimleri üzerine etkisinin incelendiği bu çalışmada, deney grubunda yer alan çocukların, ÇPÖ öntest ve sontest puanlarının, sontest puanlarının lehine anlamlı düzeyde farklılaştığı tespit edilmiştir. Alan yazında program kapsamında uygulanan değerler eğitimine yönelik çalışmaların etkili olduğunu gösteren (Cheung ve Lee, 2010; Demirtaş, 2009; Dereli İman, 2014; Dilmaç, 1999; Öztürk Samur, 2011) araştırmalara rastlanmaktadır. Bununla birlikte, farklı yaşlardaki çocukların, değer kazanımlarında (Akar Vural, Çengel, Elitok Kesici ve Güreş, 2006), toplumsal yaşam becerilerini kazanmalarında (Güven, 2006), karakter gelişimlerinde (Uysal, 2008), arkadaşlık ilişkileri ve atılganlıklarında (Uşaklı, 2006), benlik kavramları üzerinde (Noble, Egan ve Mc Dowell, 1977) drama temelli hazırlanan eğitim programlarının etkili olduğu tespit edilmiştir.

Kontrol grubunda yer alan çocukların değer gelişimleri incelendiğinde ise, anne ve öğretmen değerlendirmelerinde göre ÇPÖ sontest puanları lehine anlamlı bir farklılaşma belirlenmiştir. Bu sonuç kontrol grubunda yer alan çocukların değer gelişiminde, öğretmenlerinin hazırlayıp uyguladıkları etkinliklerin de etkili olduğunu göstermektedir. Yapılan araştırmalar, okul öncesi eğitimin, çocukların işbirliği, empati, yardımlaşma, paylaşma, uyum davranışlarını geliştirdiğini, okul öncesi eğitime devam eden çocukların sosyal ve duygusal gelişimlerinin okul öncesi eğitime devam etmeyen çocukların sosyal duygusal gelişimlerinden yüksek olduğunu göstermektedir (Atik, 1992; Clarke-Stewart, Gruber ve Fitzgerald, 1999; Çimen, 2000; Ekmişoğlu, 2007; Er Gazezoğlu, 2000; Kahraman, 2007; Okvuran, 1994; Uzmen, 2002; Üner, 2011; Vandell, Handerson ve Wilson, 1988).

Çalışmanın bir diğer bulgusu ise anne ve öğretmen değerlendirmelerine göre deney grubunda yer alan çocukların sontest puanları kontrol grubunda yer alan çocukların sontest ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksektir. Bu bulgu, bir program çerçevesinde uygulanan değerler eğitiminin, daha olumlu sonuçları olduğunu göstermektedir. Elias ve Arnold (2006) aynı okuma ve matematik gibi sosyal duygusal yaşam becerilerinin de çocuklara sistemli bir şekilde öğretilmesi gerektiğini, aksi halde bu becerilerin içselleştirilip, uzun vadede davranış olarak sergilenemeyeceğini vurgulamışlardır. Araştırma bulgusuyla paralel olarak, kontrol gruplu çalışmalarda, deney grubuna bir program çerçevesinde uygulanan değerler eğitiminin, deney grubu lehine anlamlı sonuçlar ortaya koyduğu

görülmektedir (Dereli İman, 2014; Neslitürk, 2013; Öztürk Samur, 2011). Bu bulguların yanı sıra okul öncesi eğitim programının etkililiğinin incelendiği bir araştırmada, öğretmenler, öncelikli olarak okul öncesi eğitimde saygı, sevgi ve paylaşma değerlerinin çocuklara kazandırılması gerektiğini, ancak değer kazanımının öğretmen inisiyatifi dâhilinde verildiği için, yetersiz olduğunu ifade etmişlerdir. Ayrıca öğretmenler, öğrenci sayısının çokluğu ve ailelerin yeterli bilinçte olmamaları nedeniyle değer öğretiminin yalnızca öğretmene bırakıldığını, buna bağlı olarak değerlerin kazandırılmasında güçlük yaşadıklarını, kitle iletişim araçlarının da değerler eğitimini olumsuz yönde etkilediğini söylemişlerdir (Yazar ve Erkuş, 2013). Temur ve Yuvacı (2014) tarafından yapılan bir başka araştırmada ise, değerler eğitimi uygulanan okul öncesi eğitim sınıflarında, ele alınan değerler ve etkinlikler incelenmiş, öğretmenlerin çocuklara evrensel değerleri kazandırmayı hedefledikleri, değerleri kazandırmada model oldukları belirlenmiştir. Bununla birlikte değer eğitiminde daha fazla yöntem kullanılması gerektiği sonucuna erişilmiştir.

Değerler eğitimi programının kalıcılığı ile ilgili olarak, deney grubu çocuklarına uygulanan ÇPÖ öğretmen ve anne formu sontest/ kalıcılık testi puanları incelendiğinde, çocukların sontest ve kalıcılık puan ortalamalarında, anlamlı bir farklılaşmanın olmadığı gözlenmiştir. Bu bulgu çocukların sosyal ve duygusal gelişim alanlarını desteklemeye yönelik hazırlanan eğitim programlarının kalıcılığı ile benzer sonuçlar göstermektedir (Dereli İman, 2014; Durmuş Saltalı, 2010; Neslitürk, 2013; Öztük Samur, 2011; Ulutaş, 2005).

Özetle, araştırma sonuçları, Öykü Temelli Yaratıcı Drama Yöntemiyle Değerler Eğitimi Programı'nın çocukların değer gelişiminde etkili ve kalıcı olduğunu göstermektedir. Bu sonuçlar doğrultusunda aşağıdaki öneriler geliştirilmiştir.

1. Çalışma kapsamında geliştirilen bu program, farklı yaş gruplarında, farklı sosyo ekonomik ve sosyo kültürel çevrelerde uygulanıp sonuçlar karşılaştırılabilir.
2. Programın tanıtımı için öğretmenlere yönelik eğitimler gerçekleştirilebilir.
3. Programa ilişkin kaynaklar öğretmenlerin ve velilerin kullanımına sunulabilir.
4. Öğretmenler için drama eğitimleri düzenlenebilir.

KAYNAKLAR

- Akar Vural, R. , Çengel M., Kesici A. E. , & Güreş G. (2006). How drama effects students? Perceptions of ethical values?: Friendship, truth and lie, fair, conflict resolution. *International Conference, Education and Values in the Balkan Countries*, Romanya: Bükreş.
- Aktürk, F. (2012). *Çocukta değerler eğitimi açısından Üzeyir Gündüz'ün eserleri*. Yüksek Lisans Tezi. Sosyal Bilimler Enstitüsü. Afyonkarahisar.
- Atik, B. (1992). *Anaokulu eğitimi alan ve almayan çocukların ruhsal uyum davranışlarının karşılaştırmalı olarak incelenmesi*. Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Bağcı, B. (2015). *Çocuk ve yetişkin prososyallik ölçeklerinin geçerlik güvenirlik çalışması ve çocuk ile anne-baba prososyal davranışları arasındaki ilişkinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Bağcı, B., & Öztürk Samur, A. (2016). Çocuk ve yetişkin prososyallik ölçeklerinin geçerlik güvenirlik çalışması. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi*, 17(3), 59-79.
- Balat- Uyanık, G., & Dağal, A. B. (2006). *Okul öncesi dönemde, değerler eğitimi etkinlikleri*. Ankara: Kök Yayıncılık.
- Büyükoztürk, Ş., Çakmak E., Akgün Ö., Karadeniz Ş., & Demirel F. (2012). *Bilimsel araştırma yöntemleri* (14. Baskı). Ankara: Pegem Akademi.

- Character Education Partnership (1996). *Character education in U. S. Schools: The new consensus: a report on developments during 1993-1995*. Alexandria, VA.
- Cheung, C.K., & Lee, T.Y. (2010). Improving social competence through character education. *Evaluation and program planning*, 33, 255-263.
- Clarke-Stewart, K.A., Gruber, C. P., & Fitzgerald, L. M. (1999). *Children at home and in day care*. Mahwah, NJ: Lawrence Erlbaum Associates.
- Çağlar, A. (2005). *Okul öncesi dönemde değerler eğitimi*. Sevinç, M. (Ed.) Erken çocuklukta gelişim ve eğitimde yeni yaklaşımlar. Morpa Yayınları, İstanbul.
- Çimen, S. (2000). *Ankara'da Üniversite anaokullarına devam eden beş altı yaş çocuklarının psiko sosyal gelişimlerinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Ankara Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Demirtaş, S. (2009). *Çocuk yuvasında kalan korunmaya muhtaç çocukların değer eğitiminde yaratıcı dramının etkililiği*. Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
- Dereli İman, E. (2014). Değerler eğitimi programının 5-6 yaş çocukların sosyal gelişimine etkisi: Sosyal beceri, psiko-sosyal gelişim ve sosyal problem çözme becerisi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Bilimleri*, 14(1) , 249-268.
- Dilmaç, B. (1999). *İlköğretim öğrencilerine insani değerler eğitimi verilmesi ve ahlâki olgunluk ölçeği ile eğitimin sınanması*. Yüksek Lisans Tezi, Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Durmuşoğlu Saltalı, N. (2010). *Duygu eğitiminin okul öncesi dönem çocuklarının duygusal becerilerine etkisi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çocuk Gelişimi ve Ev Yönetimi Eğitimi Anabilim Dalı, Konya.
- Dursun, D. (2009). Siyasetle ahlak ve değerler dünyasının sorunlu ilişkileri üzerine. *DEM (Değerler Eğitimi Dergisi) Dergisi*, 2(5), 58-65.
- Ekiz, D. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemleri*, İstanbul: Anı Yayıncılık.
- Ekmişoğlu, M. (2007). *Erken çocukluk döneminde farklılıklara saygı kavramı hakkında öğretmen görüşlerinin incelenmesi ve farklılıklara saygı ölçeği'nin geçerlik ve güvenilirlik çalışması*. Yüksek Lisans Tezi, On Sekiz Mart Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale.
- Elias, M. J., & Arnold, H. (2006). The connection between social-emotional learning. <http://www.casel.org/pub/articles.php>, Erişim tarihi: 12.02.2015
- Er Gazezoğlu, C. (2000). *İlkokul dördüncü sınıf öğrencilerinin psiko sosyal gelişimine ana baba tutumunun etkisinin incelenmesi*. Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi, Ankara.
- Fraenkel, J. R., & Wallen, N., E. (2006). *How to design and evaluate research in education*. New York: McGraw-Hill.
- Girgin, M. (2012). *Pedagojik değerler*. Ankara: Vize Yayınları.
- Gökçek, B. S. (2007). *5-6 yaş çocukları için hazırlanan karakter eğitimi programının etkisinin incelenmesi*. Marmara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü İlköğretim Ana Bilim Dalı Okul Öncesi Eğitimi Bilim Dalı, Yayınlanmamış Doktora Tezi, İstanbul.
- Güven, İ. (2006). Okul öncesi dönemde toplumsal yaşam becerilerinin kazandırılmasında yaratıcı dramın kullanımı. *Yaratıcı Drama Dergisi*, 1(1), 99-115.
- Hower, C. (1990). Can the age of entry into child care and the quality of child care predict adjustment in kindergarten? *Developmental Psychology*, 26(2), 292-303.
- Hooli, A., & Shammari, Z., (2007), Teaching and learning moral values through kindergarten curriculum. *Educatin* 129 (3), 382-401.
- Kahraman, H. (2007). *Empatik beceri eğitiminin okul öncesi dönemdeki çocukların empatik becerilerine ve sorun davranışlarına etkisi*. Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.

- Levent, T. (1999). Polis eğitiminde drama, *Çağdaş Drama Bülteni*, 3 (4), 5-6.
- Meb (2010). 18. Şura kararları, 19.09.2014 [Http://www.Meb.Gov.Tr/Duyurular/Duyurular2010/Ttkb/18sura Kararlari Tamami.Pdf](http://www.meb.gov.tr/Duyurular/Duyurular2010/Ttkb/18sura_Kararlari_Tamami.Pdf).
- Neslitürk, S. (2013). *Anne değerler eğitimi programının 5-6 yaş çocuklarının sosyal beceri düzeyine etkisi*. Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Noble, G., Egan, P., & Mcdowell, S. (1977). Changing the self-concepts of seven-year-old deprived urban children by creative drama or video feedback. *Social Behavior and Personality*, 5(1), 55-64.
- Okvuran, A. (1999). *Eğitimde dramadaki dramatik kurgu ve gerilim öğeleri açısından okul öncesinden örneklerle çocuk yazınına bakış*. 1. Ulusal Çocuk Kitapları Sempozyumu.
- Öztürk, A. (2006). *Çocukta yaratıcılık ve drama*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Öztürk Samur, A. (2011). *Değerler eğitimi programının 6 yaş çocuklarının sosyal ve duygusal gelişimlerine etkisi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çocuk Gelişimi ve Ev Yönetimi Eğitimi Anabilim Dalı, Konya.
- Parker, K. L., & Ackerman, B. E. (2007). Character Education in literature-based instruction. *Faculty Publications and Presentations*, 33, 1-3.
- Sözkesen, A. (2015). *60-72 aylık çocukların değer eğitiminde öykü temelli yaratıcı drama yönteminin etkisi*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Adnan Menderes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Aydın.
- Temur, Ö. D., & Yuvacı, Z. (2014). Okul öncesi değerler eğitimi uygulayan okullardan seçilen değerlerin ve etkinliklerin incelenmesi. *Amasya Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi* 3 (1), 122-149.
- Ulutaş, İ. (2005). *Anasınıfına devam eden altı yaş çocuklarının duygusal zekâlarına duygusal zekâ eğitiminin etkisinin incelenmesi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Uşaklı, H. (2006). *Drama temelli grup rehberliğinin ilköğretim 5.sınıf öğrencilerinin arkadaşlık ilişkilerine, atılganlıklarına ve benlik saygılarına olan etkisi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi, Dokuz Eylül Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İlköğretim Anabilim Dalı, İzmir.
- Uysal, F. (2008). *Karakter eğitimi programlarının değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Yeditepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Denetimi ve Yönetimi, İstanbul.
- Uzmen, M. (2002). Okul öncesi kurumlarına devam eden altı yaş çocuklarının prososyal davranışlarının resimli çocuk kitapları ile desteklenmesi. *Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Dergisi* 15,193-212.
- Üner, E. (2011). *Okul öncesi eğitim programındaki 36-72 aylık çocuklara farklılıklara saygı eğitimi kazandırmanın öğretmen görüşleri doğrultusunda değerlendirilmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Erciyes Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Kayseri.
- Vandell, D. L., Henderson, K. V. , & Wilson, K. S. (1988). A longitudinal study of children with day care experience of varying quality. *Child Development*, 59(5), 1286-1292.
- Yazar, T., & Erkuş, S. (2013). Okul öncesi öğretmenlerinin okul öncesi eğitim programındaki değerler eğitimine ilişkin görüşlerinin değerlendirilmesi. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 20, 196-211.

Öykü Temelli Yaratıcı Drama Yöntemiyle Değerler Eğitimi Programı'nda Kullanılan Öykü Kitapları

- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Annem için*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Bal partisi*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Dedemin madalyası*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Hoş geldin Oya*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Islak pati*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Karıncaların öğüdü*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Lütfen beni dinleyin*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Penguenlerin oyunu*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Sağım solum sobe*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Saklanın mandarin geliyor*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Sevgiyi görmek*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Uçurtma şenliği*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Uzaya yolculuk*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Yağz'ın doğum günü*. İstanbul: Erdem Yayınları.
- Ünalan Şenler, E., Bektaş, H., & Canoğlu Cantürk M. (2012). *Zıp zıp kurbağa*. İstanbul: Erdem Yayınları.

The Effect of Story-Based Creative Drama Method on the Values Education of 60-72 Month Old Children

Ayşe SÖZKESEN^{iv}, Ayşe ÖZTÜRK SAMUR^v

Extended Abstract: Values are a kind of action guides that affect our thoughts and social and individual behaviors (Dursun, 2009). Values education is the common name of effort to equip new generation with basic human values through an implicit or explicit program help them to develop sensitivity to values and turn this sensitivity into behaviors (Girgin, 2012). It is known that values are teachable and learnable phenomena. Preschool period can be thought as a starting point to learn the values that lead our personal and social lives. However, during preschool period equipping children with values is difficult through lecturing or defining them. Values become a dimension of identity and personality by experiencing them directly, internalizing, and letting emotions emerge. Preparing both real and artificial environment where children use their free will is a prerequisite for values education (MEB, 2010). For that reason, during preschool period for the children who acquire most of the knowledge with active participation and special learning experiences, drama method which supports active participation is an important medium. This method provides opportunity to live and learn whatever the age of the learner, it is a method that teaches the learner through creating environment where one should use information and role play technique for how to relax himself psychologically and how to keep himself calm and under control, how to ask information from someone, and what to do when the child confronts a problem (Levent, 1999). Moreover, in conducted studies it was supported that using story telling in values teaching was valuable and it activated their moral imagination about the possibility of coming across such events in their own lives (Güven, 2006; Parker and Ackerman, 2007; Uysal, 2008). Cheung and Lee (2010) reached a result that claim in value acquisition, a program based on role playing and storytelling was more useful than a program based on abstract thinking.

From this standpoint, story based creative drama technique with an aim of living by experience is thought to have an effect on development of values in children during preschool period and Values Education Program via Story Based Creative Drama was prepared for 60-72 months old children. Accordingly, this research is conducted in order to examine the effects of story based creative drama on values education for 60-72 month children. A pretest posttest control group quasi-experimental design is used for the research. The study group consists of 30 preschool children aged 60-72 month old. 15 children in the experimental group have taken 24 sessions of Values Education Program via Story Based Creative Drama for eight weeks. 15 children in control group have been administered activities related to values decided by Provincial Executive Council of Values Education by their class teacher. Two data collection instruments were used in the study; "General Information Form" -which involves information about children and their parents- and "Child Prosociality Scale", developed by Bower (2012) in order to measure the value acquisition of children and adapted into Turkish and its validity, reliability study was conducted by Bağcı ve Öztürk Samur (2016). Data collected in the study were analyzed using SPSS 20 package program. Frequency, percentage, Mann Whitney U Test, and Wilcoxon signed-rank test were used for data analysis. At the end of data analysis of pretest and posttest scores of experimental and control group, a significant difference in favor of the posttest was found at .05 level. When the posttest results of experimental and control groups were compared, a significant difference in favor of posttest results of the experimental group was found. There was not a significant difference between posttest and retention test measurements of experimental group.

When the literature is reviewed it is seen that values education program that are administered within the frame of a certain education program are effective (Demirtaş, 2009; Dereli İman, 2014; Dilmaç, 1999; Öztürk Samur, 2011).

^{iv} Ministry of Education, ozaydin_ayse@hotmail.com, <https://orcid.org/0000-0001-8438-4731>

^v Adnan Menderes University, ayseozturksamur@yahoo.com, <https://orcid.org/0000-0003-1976-3078>

In addition to that it is seen that activities, which are administered within the Preschool Education Program with the children in control group, are also effective on value development. In a number of studies in which children who had and didn't have preschool education were compared, it was identified that children who had preschool education had higher social emotional development (Atik, 1992; Charle-Stewart, Gruber and Fitzgerald, 1999; Çimen, 2000; Er Gazezoğlu, 2000; Hower, 1990, Vandell, Handerson ve Wilson, 1988).

However, when the mean rank values from the post test scores of children in control group are examined, it was seen that children who attended Values Education Program via Story Based Creative Drama had higher prosocial behaviors. This finding indicates that giving values education within the frame of a program has more positive results. Elias and Arnold (2006) emphasized the necessity of teaching social emotional life skills systematically; they also stated that social skills like reading and math should also be taught in a systematic way. Otherwise, they asserted that these skills could not be internalized and in the long term could not be displayed as a behavior.

Results obtained from this research indicate that Values Education via Story Based Creative Drama Program is effective on value development of 60-72 month old children.

In accordance with the results following suggestions are made;

1. Values Education via Story Based Creative Drama Program can be administered in different socio economic and socio cultural environments and with different age groups and gathered findings can be compared.
2. Seminars for teachers can be held in order to introduce Values Education via Story Based Creative Drama Program.
3. Resource materials for Values Education via Story Based Creative Drama Program can be prepared for teachers and parents use.
4. In order to use creative drama method in classroom activities, seminars can be held for teachers who didn't have an education about it.

Key Words: *Pre-school education, Values education, Creative drama*